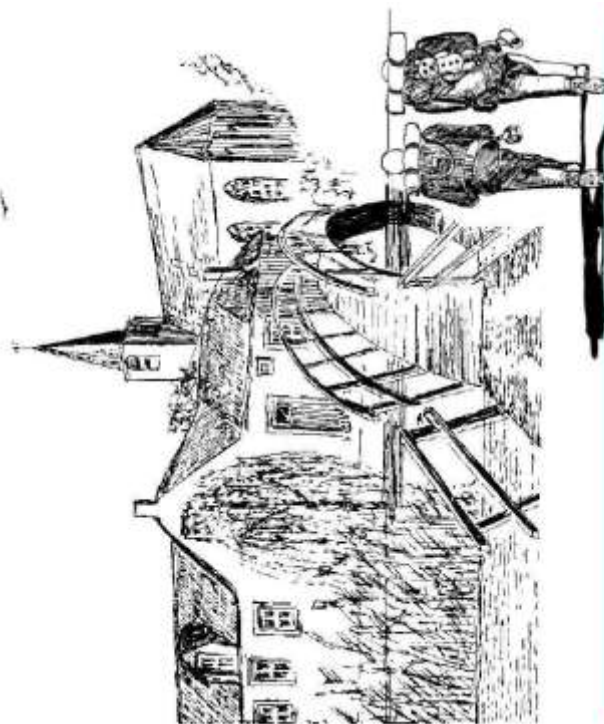

Wandelaar.nl Alblasserwaard Noordeloos

Wandelaar.nl

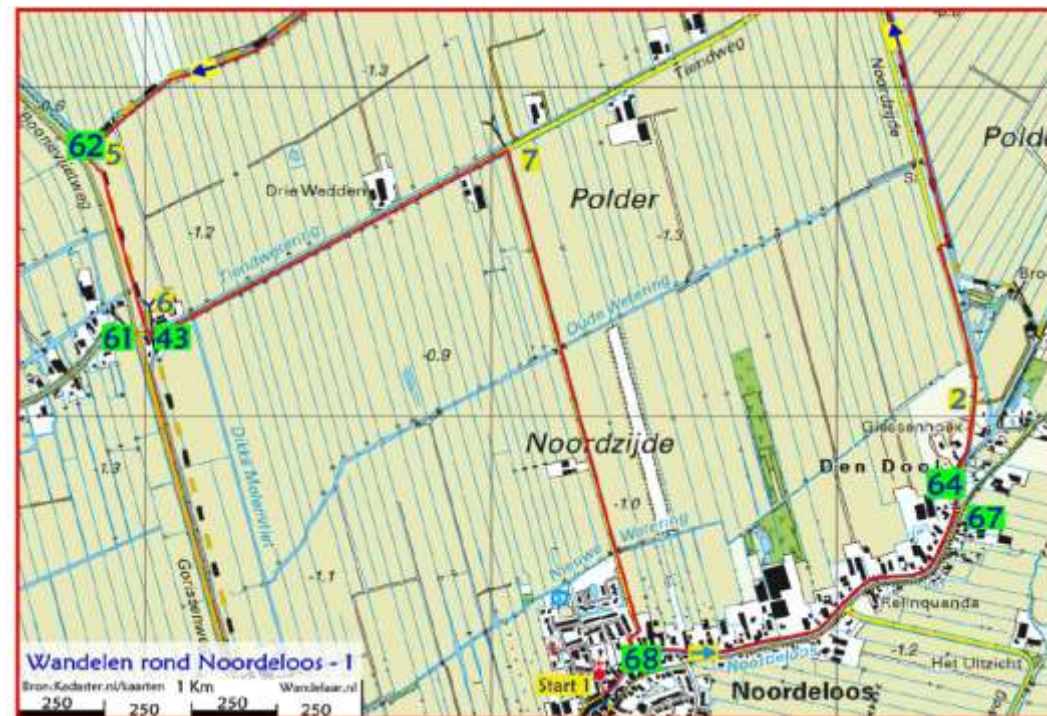
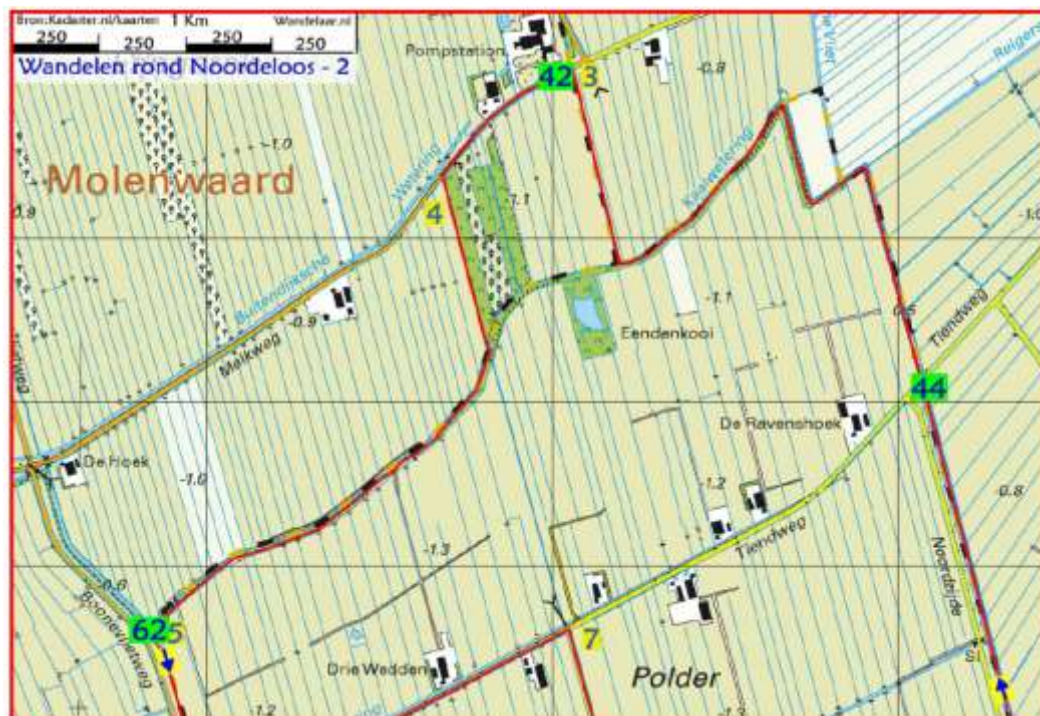
Wandelen in stappen Alblasserwaard NOORDELOOS

Navigatie adres : Noordeloos, Kerkstraat
Afstand : 12 km
Bezienswaardig : Kerk, boerderijen, Stijve molen,
 Goudriaanse Kade

- 1 De wandeling begint aan de voet van de Bonifatiuskerk. De rug naar de kerk gekeerd gaan we linksaf. >WKP68
- 2 We volgen de Noordzijde in oostelijke richting. Aan het eind van de Noordzijde bij de Tiendweg gaan we 50 meter rechts. WKP 44. Daarna linksaf, over het brugje naar de Langensteinse kade. De kade uitlopen tot aan de Reigersdreef - Melkweg. WKP 42
- 3 Hier linksaf, Melkweg.
- 4 direct ná het bos linksaf. Aan het eind van het bos de kade vervolgen.
- 5 Aan het eind van de kade gaan we linksaf, WKP 62, een onverhard pad parallel met de Gorissenweg.
- 6 Bij WKP 43 gaan we de Tiendweg op.
- 7 Hier rechtsaf de Kerkweg op, op naar de kerk.

Illustraties en tekst: Jaap de Ruiter Kaarten: Topografische dienst Apeldoorn © wandelaar.nl mail: info@wandelaar.nl

Alblasserwaard NOORDELOOS

Een wandeling in herfst, naar Noordeloos dit keer. Het dorp werd door voormalig burgermeester van het plaatsje, Maarten Willem Schakel, ooit geschetst als 'een kraal aan de rijgdraad van een veenriviertje'.

En dat veenriviertje is de Giessen. Inderdaad, een rijgdraad, hier even tussen de lippen genomen om het scherpe eind goed door het kleine kraaltje te krijgen. De Giessen heeft hier weinig meer van het open karakter dat ze stroomopwaarts zo rijkelijk laat zien. Ze is hier nog een kleine dreumes aan de hand van moeder Alblasserwaard. Kijkt u ook zo graag naar kinderen?

Onze wandeling begint aan de voet van de Bonifatiuskerk, een veertiende eeuws bouwwerk met Romaanse trekjes. Zoals zoveel kerken in de waard was de kerk vóór de reformatie een katholieke kerk. Bonifatius werd in 723 door Paus Gregorius tot bisschop van Utrecht verheven. Noordeloos behoorde in die tijd tot het bisdom Utrecht.

Het is absoluut de moeite waard de kerk ook van binnen te bezichtigen. Echter, het prachtige vijftiende eeuws massief stenen doopvont, karakteristiek zestiende eeuws 10 gebodenbord, de sierlijk verluchte zeventiende eeuwse preekstoel, het werkelijk schitterend achttiende eeuws marmeren grafmonument en het welluidend negentiende eeuws orgel bewaren we graag voor een andere keer.

Deze is toch één van de mooiste in de Waard. Hier te mogen lopen, het gras soms kniehoog, de eerste paddestoelen. De rode vruchten van de lijsterbes, ze steken zo helder af tegen een strak blauwe lucht, een houtduif gaat met klapperend kabaal op de wieken, een kleurige fazant zoekt een veilig heenkomen in beschermend struweel. Een valk staat biddend in de lucht, snelle vleugelslagen prevelen een woordloos gebed en hoe zoet smaken de wilde bramen de wandelaar. En dan, twee buizerds wiekelend op de najaarsthermie. Even stil blijven staan, kijker bij de hand en dit boeiend schouwspel gadeslaan. Een tikkeltje jaloers misschien, 'die vrijheid te bezitten', maar met twee benen op de grond weten dat hier oog voor hebben ook vrijheid is. Wat later, een 'grote bonte' in een boom. Goudriaan aan de horizon. Over een plankje weer op de verharde weg komen, langs de Tiendwegwetering de Kerkweg op.

De altijd lispelende populierenrij heeft iets van een kathedraal, de bladeren geven een devoot concert. Alsof we door een koorgang het dorp naderen.

Noordeloos, eerder een pareltje aan een rijgdraad, dan een kraaltje aan een veenrivier!

Vandaag geen kerkenpad. Er moet gewandeld worden! En hoe. We volgen de noordzijde in oostelijke richting. 'Stroomafwaarts', naar het puntje van rijgdraadje de Giessen. Boerderijen spiegelen in het water.

De zoete geur van de herfst prikkelt in je neus; kamperfoelie vermengd met gistend fruit. Drie eenvoudige stenen op nummer 100 verwoorden een eeuwenlange strijd. Drie simpel gebeitelde stenen en het leed erachter. Leed dat nu vergeten schijnt.

Een einde verder, daar waar de Giessen zelfs geen Giessen meer mag heten, nog zo'n boerderij met die zo dramatische jaartallen. Het moet toch wel bar zijn geweest.

Er stonden niet voor niets zoveel molens in de Waard, allemaal nodig om de voeten droog te houden. Zoals de stijve molen die ook nu nog op gezette tijden wordt ingezet om het water uit de polder te krijgen. "Stijve molen" hoe komt men aan zo'n naam? vraagt de wandelaar zich af. Zo'n ranke molen associeer je eerder met een sierlijke dame dan met een stramme heer.

De molen wordt zo genoemd omdat hij zo strak en sterk is. Dat is ook wel nodig, want deze molen heeft een vlucht van ruim 27 meter, één van de grootste in haar soort. Een gemiddelde wipmolen heeft wieken van 25 meter. Wie iets af weet van centrifugale krachten zal onderschrijven dat die 2 meter veel vragen van molenhuis en raderwerk. Onze stijve spieren zijn inmiddels goed los gelopen, reden te meer om verder te gaan. Aan het eind van de Noordzijde, iets rechts en dan direct links over het brugje ligt de Langensteine kade. Een kade hier zo breed dat het lijkt alsof men in een ver verleden een dikke streep wilde zetten onder het open karakter van dit begenadigd landschap.

12
34

De wandelingen zijn ook beschikbaar in handige wandelgidsjes.

5 wandelingen in een compacte regio.

Een gids met 5 wandelingen kost slechts € 2,50.

(Dit is vergelijkbaar met de kosten die u maakt om 2 wandelingen, in kleur, zelf uit te printen)

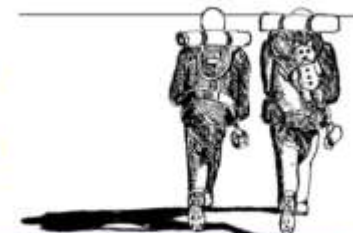

Give him a pint!

Heeft u plezier beleefd aan de wandeling?
Doe dan a.u.b. een bijdrage aan Wandelaar.nl

Wandelaar.nl

nl33knab0256028192

info@wandelaar.nl Kaarten Kadaster Apeldoorn © wandelaar.nl